



סמל ברוך עזרא

3728371

בן פנינה ואהרון

נולד ב- 1.4.1964

שרת בגדוד הבוקעים הראשון (51)

נפל ב- 10.2.1985

ממטען צד בלבנון.



## ברוך, עזרא



בן פנימה ואהרון, נולד ביום י"ט בניסן תשכ"ד (1.4.1964) בבאר-שבע. בהיותו בן 4 נפרדו חודיו והוא עבר לגור עם אביו. עד כיתה ו' למד בבית-הספר הדתי-ממלכתי "יוסף קארו" בבאר-שבע. אחרי כן עבר ללמוד בפנימיה הדתית "חנן יחזקאל" בשדה גת. הפנימיה שינתה את חייו. עזרא אהב את הלימודים ואת בית-הספר, גילה כשרון למלאכת-יד וציור. אהב את הים, הרבה להתעמל במכשירים ופיתח את כושרו

הגופני. הוא לא השלים את לימודיו בפנימיה, שנועדה להכשיר מורים, מכיון שלא ראה עצמו מוכשר להוראה. בגיל 17 עזב עזרא את המוסד ועבר לגור אצל דודתו בבאר-שבע. הוא למד בבית-הספר "עמל" במגמת חשמל-תעשיית וסיים בהצלחה את לימודיו.

בשנת 1982 התגייס לצה"ל ושירת בחטיבת "גולני", שאותה העריץ מעוררו. אחרי תקופת הטירונות עבר קורס קשר וזמן קצר שירת בתחום זה. מאוחר יותר ביקש לעבור קורס חובשים, תפקיד שבו ראה את יעדו. מפקדיו נענו לבקשתו. הוא נשלח לקורס חובשים ועבר אותו בהצלחה. תחילה הוצב כחובש בתחנת איסוף גדודית, אך עזרא שאף לקבל תפקיד ביחידה קרבית. הוא עבר שורה של קורסים נוספים, ביניהם קורס צניחה, עלה לדרגת סמל והחל לשרת כחובש פלוגתי ב"גולני". הוא התברך באהבת הזולת ובהבנת הזקוקים לעזרתו.

כשהועבר לשרת בלבנון, פנה עזרא לקצין החינוך בבקשה להיקלט כחייל בודד בקיבוץ, שבו יוכל לראות את ביתו בזמן חופשות, ואליו יוכל לפנות בעתיד, כאשר ישתחרר מצה"ל. קבוצת משמר-השרון פתחה את שעריה לפניו ועד מהרה נקלט במשק כחייל בודד על-ידי משפחה מאמצת. בימי חופשה היה בא לקבוצה ועבד בחשמליה, ברפת ובקטיף. הוא רכש לעצמו חברים רבים שאהבוהו. "עזרא הקרין חום, אהבה והבנה", סיפרו עליו חבריו. הוא חלם על היום שבו ישתחרר מצה"ל. ימשיך את לימודיו, ויקים משפחה. לבנו בכורו החליט לקרוא "גולני".

ביום י"ג בשבט תשמ"ה (4.2.1985), כשהיה במשימת-סיור באיזור הכפר ג'זיה בלבנון, הותקפה יחידתו על-ידי מארב מחבלים ועזרא נפגע בראשו. החובש שטיפל בו במסירות רבה, הוכשר זמן קצר לפני כן על-ידי עזרא. שבוע ימים נאבק על חייו, וביום י"ט בשבט תשמ"ה (10.2.1985) נפטר בבית החולים רמב"ם.

שר הבטחון יצחק רבין פתב עליו אחרי מותו: "הוא היה חייל טוב ומסור, שימש מופת ודוגמה לחבריו, שאף תמיד להתקדם, וסייע לחבריו בכל מצב אפשרי". בטאון "הרפואה" של חיל-הרפואה פתב עליו: "על-פי שאיפתו ודרך חייו ראה במקצוע החובשות שליחות אנושית ונאבק לצאת לקורס חובשים, בעת שירותו שימש כחובש פלוגתי והצטיין במשימתו זו ובמסירותו לחיילי יחידתו, לא נשכח את השקט והשלווה שבהם התגבר על קשיים ומאבקים".

עזרא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בבאר-שבע, הניח אחריו הורים ואחות. קבוצת משמר השרון, שאימצה אותו, הוציאה חוברת לזכרו.

## גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאתיים וחמישים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם היתה ב"אימון ובשגרה!"

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו", "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבול לצורך חדידה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שדותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוות, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... הכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"יציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קיטבוק", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו דטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובה, עם שדיח ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם בל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצ'ים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בווקה" ומא"ג, עם מדגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאווה את הכומתה החומה...

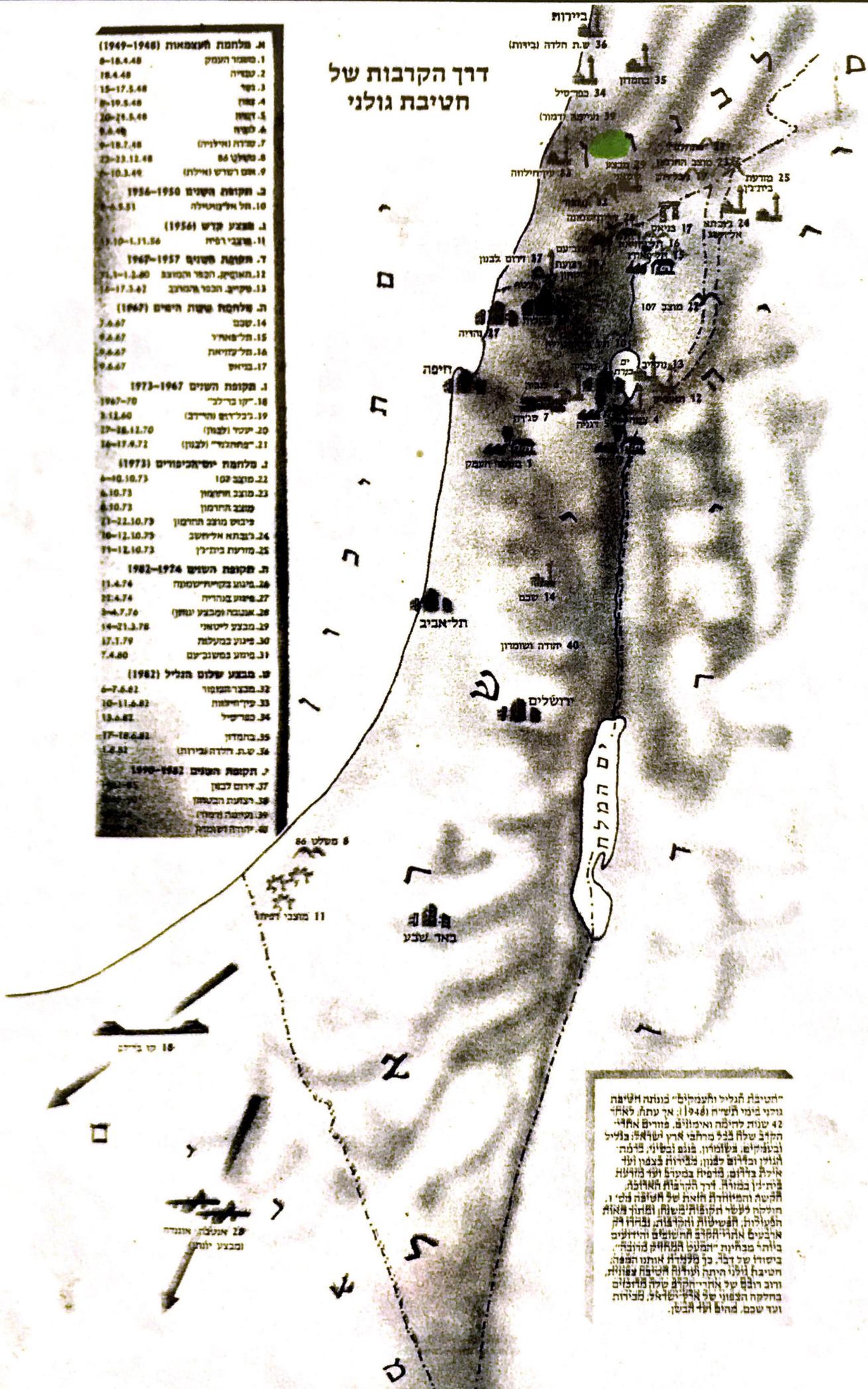
להיות בגולני, פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת בגדודים, ב"סיירות", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".

להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה!

# דרך הקרבות של חטיבת גולני

א. מלחמת העצמאות (1948-1949)	
1. טמרה הנמק	8-18.4.48
2. טביה	18.4.48
3. נשר	18-17.5.48
4. חוף	8-19.5.48
5. דשא	20-19.5.48
6. טביה	8.6.48
7. נשרת ואילנות	9-18.7.48
8. טשקט 86	23-22.12.48
9. אום רטרש ואילת	4-10.3.49
ב. תקופת השנים 1950-1956	
10. חל אלקטוילת	4-6.5.51
ג. מבצע קדש (1956)	
11. מצבי ירמיה	1.10-1.11.56
ד. תקופת השנים 1957-1967	
12. מאבק רמט המוצב	7.1-1.2.60
13. סקייב הכפר הימני	12-17.3.67
ה. מלחמת ששת הימים (1967)	
14. טבט	7.6.67
15. תל-מאיר	9.6.67
16. תל-עזריאל	9.6.67
17. ביאס	9.6.67
ו. תקופת השנים 1967-1973	
18. ירון בר-לב	1967-70
19. רב-צדק והירדן	3.12.60
20. ירמיה (לבנון)	27-28.12.70
21. "מתחזה" (לבנון)	26-17.6.72
ז. מלחמת יום הכיפורים (1973)	
22. מוצב 107	6-10.10.73
23. מוצב חשמון	6.10.73
24. מוצב תירמון	6.10.73
25. מוצב חמט	21-22.10.73
26. רב-צדק אלקטט	30-12.10.73
27. מוצב בינ-רן	73-12.10.73
ח. תקופת השנים 1974-1982	
28. מינוע בקיי-סימון	11.4.74
29. מינוע בנחריה	22.4.74
30. אנובה ומבצע עשור	2-4.7.76
31. מבצע ליטאי	14-21.3.78
32. מינוע במעלה	17.1.79
33. מינוע במטוסיים	7.4.80
ט. מבצע שלום הגליל (1982)	
34. מבצר המזרח	6-7.6.82
35. עיר-חיפה	10-11.6.82
36. כרית-סל	13.6.82
37. בומדון	17-18.6.82
38. ש.ת. החדה (ביירות)	1.8.82
י. תקופת השנים 1982-1990	
39. ירום לבן	
40. רמנת הכפר	
41. מוצב חמט	
42. ירום דשא	



החטיבת הנגב והעמקיים בנותח מלחמת  
 יומי מימי הש"ח (1948). אך עתה לאחד  
 42 שנות לחימה ואימונים. מורים אחרי-  
 הקרב שלח לכל כוחיה ארץ ישראל: בלתי  
 ובעניינים. בשומרון, גוש ובסיון, ברמת  
 הגולן ובדרום לבנון. בצירות בצמח ועד  
 אילת בדרום. נדמים במערה ועד מזרע  
 בית-רן במזרח, דרך הררבות האדומה  
 הקשה והמיוחדת חזית של המערה בל"ו.  
 חילקה לעשר חקופות משותף ומתוך מאור  
 המעלות, הפשיטות והלחמה, נבחרו 49  
 ארבעים אחרי-הקרב החשובים והיועלים  
 ביותי מבחנות יומיים המעט המאבק הרובתי  
 ביטולו של דגל. כך מלחמת אומנו המפוא  
 חטיבת גולני היתה ועלתה חטיבת עפולת  
 רוב רובם של אחרי-הקרב שלה מלחמים  
 בחלקה הצפוני של ארץ-ישראל. מבירות  
 ועד שכם, חמום ועד הבשן.

## תולדות חייו של עזרא ברוך ז"ל

אני רואה סוף סוף את האור בקצה המנהרה.  
אלה היו דבריו האחרונים של עזרא, במכתבו האחרון לאחותו סלי סלכנון. בין דבריו במב לבן הפסקתי לספור את הימים את קבלת הקשה עברתי, את הדרך הארוכה והקשה אני רואה באחורי, נותר לי מעט לסוף. כעת את צריכה לספור את הימים, כיוון זאת בתחילת דרכך בשורש.  
עזרא נולד ב-1.4.64 לפני 21 שנה בבאר שבע. בהיותו בן ארבע נפרדו הוריו. לאחר משה שנות סבל שעברה האם, לפי פסק בית הדין הרבני, עבר עזרא לרשות אביו, ואחוזו עברה לחיות עם האם. מאבקים קשים וממושכים נאבקה האם נגד האב וביח הדין הרבני על מנת לא להפריד בין שני האחים. (אך להלחם נגד החוק, זה כמו להלחם נגד חנות רוח) על אף המאמצים שנעשו, הדבר לא הועיל והבן נשאר אצל אביו.  
את חקופת ילדותו עבר עזרא בתנאים קשים מאוד. האב שלא רצה לוותר עליו, ראה בו כח עזר לאנטרסים שלו, החל בנקיון הבית וכלה בקניות וכשלא שמע להוראות אביו הוכה והוענש בכל שם והזדמנות בצורה אכזרית. האב ראה בזה את דרך חינוכו. (כפי שהוא התחנך בילדותו).  
בשנים הראשונות ביקרה האם את בנה, והאב ביקר את בחו, אך עד מהרה התחיל לגלות המגבלות לבקורי האם מחשש שמעלליו יגיעו אליה והדבר יגיע לרבות. הוא החל ללמד ולהסית את בנו נגד האם, והתגובה לא אחרה לבוא. תחילה היקורים הלכו והמעטו עד שפסקו, אך במקום האם נשלחה האחות שהייתה עדין קטנה לסוף שבוע לשהות בחברה אחיה, וכדי גם לא לנתק את הקשר ביניהם.  
כאשר מלאו לעזרא 12 שנה הוחלט להעבירו לפנימיה (היה זה בסיועה כל העובדה הסוציאלית שביקרה בבית). עזרא התקבל לפנימיה דתית "חזון יחזקאל" בפנימיה שינה את אורה חייו לחלוטין.  
המוטיבציה והרצון העזר שניתן בהם גרמו לו להקלט במקום, המורים וצוות העובדים נקשרו אליו אהבו אותו ודאגו לכל מחסורו, נוסף לכך שהקנו לו חינוך דתי וערכים נעלים שהשחרו בו.  
בחקופת שהיתו בפנימיה, הקשר עם אביו הלך ונחלש, וחידש את הקשר עם אימו ואחותו. באותה חקופה עזבה האם את ב"ש ועברה לגור באילת. עזרא למד בפנימיה עד גיל כשע עברה כאותה חקופה דבה להכנס לסמינר למורים, אך כיוון שלא החקבל עזב את הפנימיה לפני סיום יב', הוא הגיע לאילת לבית אימו, שם חשב להשלים את לימודיו במסגרת מקצועית, אך הנאי המקום והסביבה שינו את דעתו, והחליט לחזור לב"ש. הוא הגיע לבית אביו וביקש את עזרתו בנגון, אביו שהיה חופשי מהחוקים והמגבלות כלפי בנו, לא ראה זאת בעין יפה ובמהלך ויכוח עימו גורש עזרא מהבית. מהלך בר"ש שנה לציח דודתו אחות אביו וגולל לפניו את הסיפור וביקש ממנה לקבלו לגור אצלה עד לגיוסו, הוריו נאותה לקבלו למרות התנאים הקשים במיתה.

עזרא נרשם לבית ספר מקצועי "עמל" שם למד חשמל העסיחי במשך השנה, וסיים בהצלחה את לימודיו. בערבים עבד במקומות שונים, לרוב עבד אצל דודו אחי אמו ואח החסר השלימה אימו. זה נמשך עד למועד גיוסו.

עזרא החלם רבות בנוגע לחיל, הוא התייעץ עם בני משפחתו וחבריו לבסוף החליט להתגייס ליהודה קרביה ובחר בגולני, לאחר סיום השירות עבר קורס קשר, אך עד בחרה נזבם לדעת שהתפקיד אינו מיועף לו, כעבור הקופה ביקש לעבור קורס חובשים 'קורס שפתח לו אופקים חדשים. הוא ראה בו את יעודו ותפקידו השירות למד אותו במסורות רבה והתיחס אליו כרצינות. לאחר הקורס נשלח לשבת בלבנון, במהלך שירותו נתקל בקשיים רבים הקשורים בהוסטותיו מבימה לאילת. קשיים שנגרמו לו עקב המרחק והמאמצים הברוכים בנסיעות ארוכות בלבנון - אילת וחזרה, הדבר גרם לו יאוש והתמרמרות. אימו שחרגושה במצב שוחחה עימו ולאחר הסכמה בנייהם, סנתח לקצינת העיר אילת, ובקשה את עזרה בנדון לאפשר לו מקום שבו יוכל לשהות בהוסטותיו הקצרות. הענין הועבר לקצין החינוך של יחידתו, לאחר הטיפול בבטיה הודיעו לעזרא מספר אפשרויות, קיבוץ, מושב או משפחה, עזרא בחר בקיבוץ. בעת ההוא נודע על קליטת חיילים בודדים בקיבוץ מספר השרון. הוא החליט לנסות את מזלו. הגיע לקבוץ נפגש עם המשפחה המאמצת והתגובה לא איחרה לבוא. עזרא התאהב במקום נקשר אל המשפחה ותוך זמן קצר החל להרגיש מסוף סוף מצא בית. בית חם משפחה טובה ותנאים שענו לדרישותיו, ואז גם החליט ששם יקים את ביתו לעתיד. כעקבות הסינוי החל לנתק את את הקשר עם בני משפחתו בבאר שבע, אך הקשר עם אחותו הלך והתחזק. אימו שראתה כי בנת עבר לקבוץ משמר השרון החליטה לעזוב את אילת ועברה לגור בכרכיאל על צנת לקצר את המרחק מבימה ולדאוג לכל מחסוריו.

עזרא שירת בתאגד כחובש, אהב מאוד את חבריו והיו כאלה שהתייחס אליהם כאב אל בן, כמד כן כולם אהבו אותו. לאחר שנה בתאגד הוצע לו לעבור לכלוגה (חובש פלוגתי) החובש שהיה לפניו התחרר מהצבא, ואז ראו בעזרא מחאים לתפקיד.

עזרא קיבל את ההעברה בשמחה רבה, וראה בזה התקדמות בתפקידו, ובהעברה הידע והנסיון שרכש, לחבריו ממשכי דרכו הצעירים ממנו.

מפי חבריו ומפקדיו נאמרו עליו נפלאות על תפקידו ומסירותו, דברים שהזנצחו באלון שיצא לאור בחסותם האדיבה של חברי קיבוץ משמר השרון. המקום בו רצה להקים את ביתו.

על אף ילדותו הקשה בבית אביו, ניחן עזרא באישיות יוצאת מהכלל, אישיות מההבטאה באהבת הזולת, עזרה בכל עת, רגישות לטובתו, ידע להקשיב ולהבין לליבם של חבדיו, היתה לו סבלנות רבה, דבר שהמליא רבים מבני משפחתו וחבריו לחיים.

הוא החל לראות ולחוש סוף סוף את האור שיחל לו, חלם על נטיעה לחז"ל, חלום שהאם הבטיחה להגשימו לאחר סיום השרות, חלם להקים ביה עם חלבה ילדים וחפיד אמד לילד הדאשון סיוולד אקרא גולנית. שבועיים לפני פציעתו חיה בבית אימו בצרכיאל ונזחה עמה על העבר והתקיד, ובקשתה של האם היתה הסתכל קדימה.

בהאריך 2,2.85 התקשר לכל המשפחה שוהק עם כולם ונפרד מכולם, למחרת התקשר עם אביו לבקום  
העבודה בה"ס להודיע לה שהוא בדרך הביתה לחופשה, ביום זה בעת מזג אוויר קשה מאוד, גשמים  
עזים ירדו ללא הפסק, בעת ההיא נפגע עזרא בראשו ממטען צד. החובש שהיה בשיירה, הגיש לו  
אה העזרה והטיפול הטוב ביותר, לא חרפה ממנו עד שהחזיר לו את נשימתו. אותו חובש נוכח  
שבוע לפני כן בזמן הקודם שהגיש עזרא לחובשים ההדסים,  
עזרא שכב בבית חולים המב"ס, שבוע וזמן נאבק על חיו, כאשר אימו אהותו חביו והמשפחה  
מהקבוץ לא משו ממתו, על אף הפגיעה לא זבלה האם להשלים עם המצב וקיוותה לבט, היא רצתה  
שיגיע לאור שיחל לו וחלם עליו, אור שראת בקצה המנהרה.

ה.ג.צ.ב.ה.

אמך



עזרא, בני, יקירי,  
מקום לזכרונות, לא הותרת לי:  
פעמים נקם הגורל גי:  
בראשונה, חיה זה, כשגלקחת ממני,  
בעורך רק בז ארבע שנים.  
בלא רחמים, הפרידו אז בינך לבין אחותך סלי,  
נלחמתי להשיבך אלינו, בכל כוחי ודמי,  
אך מלחמה בחוק היבש, ובצדק השרירותי -  
מי אני, ומח היא כל יכולתי?  
שנים רבות וארוכות המתנתי בתקווה,  
שיום יבוא, ושוב נתאחד,  
וכשחלומתי ותקוותי התגשמו, האמנתי -  
שלעולם תשאר עמנו.  
כשם שבמאבקי נגד החוק, היתה ידי על התחרונה.  
כך גם במלחמת הגורל, קצרה אותה יד מתשועה.  
מעטים הם הזכרונות שהשארתי לי:  
בהם אני נאחזת בשיני, מנסה לשזור  
בהקפדה כל פרט מפרקי שהותך הקצרים עמנו.  
למרבד חיים, הנושא את שימך  
לא נתנה לי הזדמנות להעניק לך, עזרא,  
את אשר אם זכאית ומסוגלת להעניק לבנה,  
עקבתי אחריו מרחוק, כשנשלחת לשרת בלבנון.  
לא דאגתי לך. גם לא חרדתי לשלומך,  
כי ידעתי בבטחה, שמישהו שם למעלה, מכונן צעורך.  
כי ידעתי, שמלאה כוס יגונך, ושום צרה לא תשיגך.  
הן רק החילות לחירות!  
מדרכך כל מכשול הסרתי בהתמדה.  
חשבתי לאל עלית על הדרך הנכונה!  
ואנו... אני ליוריתי אותך בליבי פגומה,  
ספרתי את הימים בין פגישה אחת לשנייה,  
ובכל פגישה, חוטפתי למוחי עוד פרט עליך, או - ידועה...  
פניך היפים עפים מנגד עיני  
בעלותי על יצועי, ועת אקומה משנתך,  
אותו חיוך שקט ובלושני,  
אינו מרפה ממני.  
וצניעות זאת שלך, לנצח תלדוני!

מכתב שכתב עזרא ברוך ז"ל

לסו שלום!

מכתב לאחורא  
22/4/85

בהמשך מכתבי אשתך ושלומך שמציתי מאמרו  
 שיש לך שנה בעצת עם הוצאת זכרתי לטוב  
 מה שאני מבקש שתשפיע קמאר על צדק וצדקה  
 שכן אמרנו לא שומר כן. ומהלכות הלכה  
 צדק צדקת אלה תצדק. שיהיה בתחילת הקדש  
 אז תצדק אלה תשפיע שחתי לקבל את מכתבי  
 אתהי עבד צדק של גרועת תחת. בלתי לקבול  
 וקבולתי אלה אני קא בלתי שאלתי להשיב לך בה  
 קפידת אלה את כן מה שיש לי אני אכתוב לך  
 אני מרביש טוב צדק. ומה צדקת ומה קשה בצדק  
 הייתי מאכן קהיות צדקת במקומך אני חלש פלגתי  
 וצדק כה סתם פלגתי (ר"ע) בלתי כן האנחות  
 של הפלגתי פלגתי בלתי וכו' מה שקשור בה  
 וצדק אלה גם ויכחתי בקצור ממש מתיש וצדקתי  
 האנחות קני את הושפיה בקל בעלך עבד צדק  
 כניסיה שאני קא ממתפס בה גם מאכילת אותה  
 וצדק כתי הפלגתי צדקת אצדקתי עקב הוספה  
 הפלגתי דבה גם וקא גם בקצרה ומה קשה  
 אני שמה שאני בסוף הקדש ומהלכות הלכה את  
 האלף. תמיד תיכתי לשנת גם צדקת אני מחבה  
 קתופניש. אז ימלא היום נשקוף אני בלתי  
 מהקבולתי קבולתי הוספה של צדקת אני צדקת  
 ומהלכות הלכה ומהלכות הלכה ומהלכות הלכה

האמת הקיימת ברשום אצל הדיכאן קטא. פחות קשה  
 והפ' חשבה נאלץ אחרות מייטאפס תלויים בק  
 אבמקצא. לזאת שכן הדיכאן שבתצויה; כמה בק אלא בקר  
 שמשכזי קיטאת דזאמ' פשוט תמחיל קפפוד אלת נלק  
 ציאתו מילוי שסוף בור תלדש יבטא ויאבילא ז' ק  
 מד' הטאויק טוצצין קרשה נאלץ סופות ב קרשית  
 כוחות ארואו בק א טאלח'ים ין עקרים ארואו קרשה  
 היית בה קהקו טאלק בסכני' ברצון חיה ליה נאלץ ארואו  
 קהכנס וקבלו בילקו ממש איתק קי קשה כק  
 שנתכה לצמן מיטליה. נודעה אין מה קהאסוף כק  
 שמשכזי קיטאת זקסיום תרשישי סאב' אהעקרב  
 ארצותי בקרס ותשעתי קרפיק אלת מכה הנקטאה  
 בקרשים קרואות  
 פ'ט קאלטא ונשאלק טאלק תבקרו

תסלמי קי יצא אכאת כתבה הויפ אכאל אלת הכול  
 פשוט קטא נקצית קיטתה מנתבויס

נישתאבת נע'י זכאל בדיק מ'א 2766  
 פ'ט  
 ק'ב 2766  
 צ'ה



הערות המחנך

הערכות המורים

תאריך: \_\_\_\_\_  
 מכתב: \_\_\_\_\_  
 עקב: \_\_\_\_\_  
 תנאי: \_\_\_\_\_

משרד הבריאות והרווחה - איזור הנתיבות  
 אשור לחניך על השתתפות בכתיבה

נועד קה גוסי

05785443      עזרה      ברזל

שם השכונה      יום חגים      סוג מוסד

81462      8511009      84001      5014

תנאי      סוג מוסד      סוג מוסד      סוג מוסד

מתימטיקה

תנאי גובה המוסד

חתימת מנכ"ל המוסד: \_\_\_\_\_

מרכז התייבה: \_\_\_\_\_  
 מנהל ביה"ס: \_\_\_\_\_  
 תאריך: 10/6/82

מרכז למידה טכנולוגי: קבוצת עקב ומנני  
 (8-9)

מרכז למידה מתמטיקה:  
 (8-9) ע"פ אלבי, 121, 22

מרכז למידה לוחות סוג יתר:  
 [9] סוגי משפחה של 24 קבוצות

מרכז למידה עמיוארצי:  
 תכנית יוקה אל

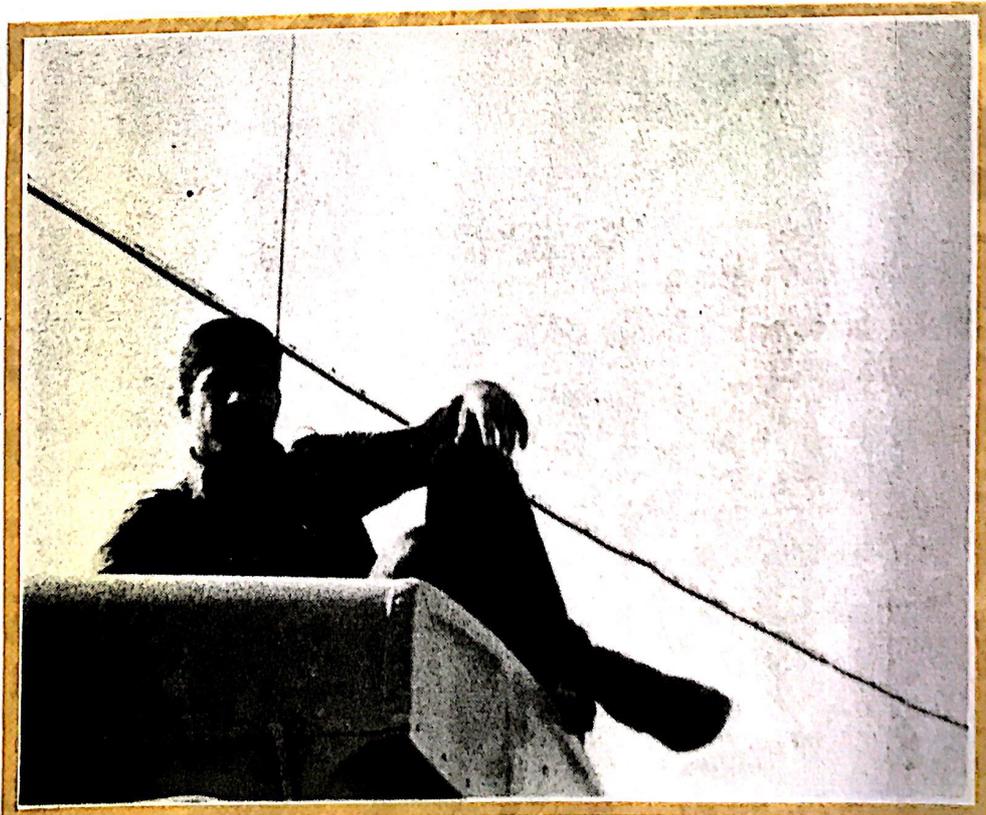
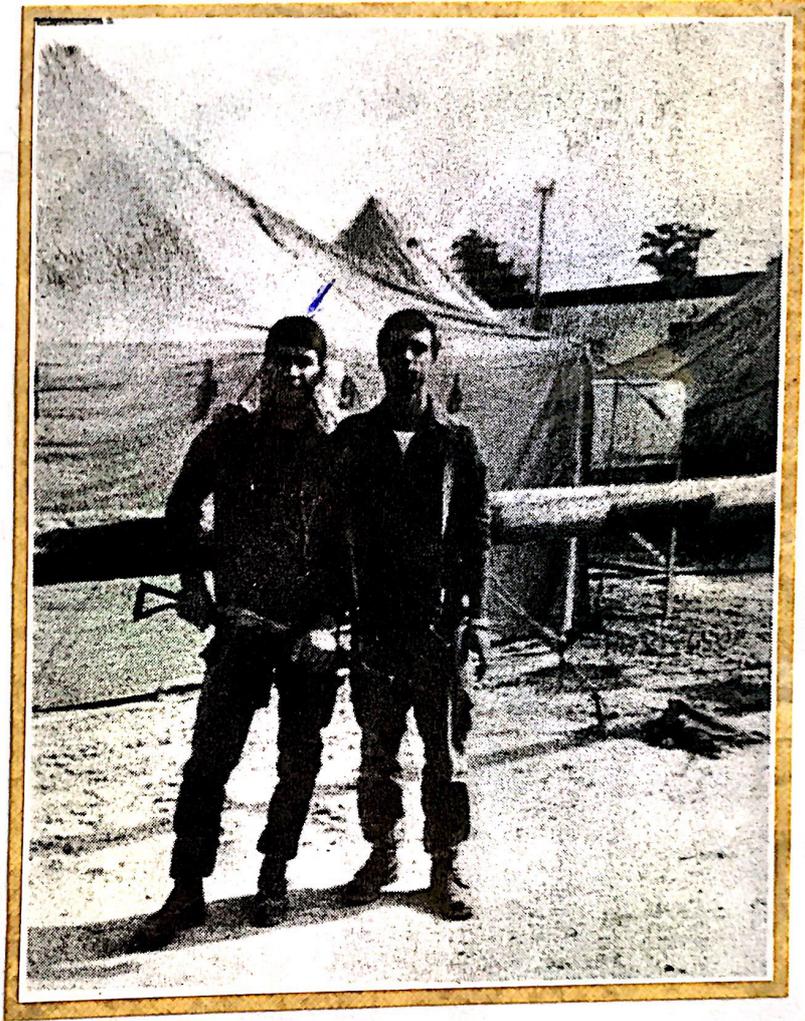
מרכז למידה משפחת האדם:

מרכז למידה מדעים:



שמות

**תמונות מתקופת הצבא**





# שבוע נאבק עזרא במוות



מאות ליוו אתמול, בבאר-שבע, למנוחות את סמל עזרא ברוך בן ה-20, שמת מפצעים שנפצע ביום ב' שעבר בהתמוצץ מיטען צד בלבנון. **10.2.85**



עזרא ברוך ז"ל: ממוצץ התמוצץ בקומנדק הביתה

עבר במסוק לבית-החולים בחיפה.

"ביום שני שמעתי ברדיו ושה חיילים נפצעו בלבנון" אתמול ל"חדשות" אביו של ז"ל, "בצהריים הגיעה לבית ומישהו מקצין העיד סיני שאחד הפצועים הוא הבן עזרא. בכלל לא חשבתי משרת בלבנון. קיוויתי בכי שלמרות הסכסוך ביגלו, יבוא ויספר לי שהתגייס לצבא, א לא בא."

"כששמעתי על הפציעה תי לבית-החולים בחיפה. עז מחוסר הכרה. הראש שלו הי סק לגמרי. ארבעה ימים ישבתי ליד המיטה שלו. כבוקר ותקשר אלי אחי

לפני ארבע שנים, בעקבות מריבה קשה שפרצה בינו ובין אביו, עזב עזרא ברוך בן ה-17 את ביתו בבאר-שבע. מאז לא ראה האב, אהרון ברוך, את בנו. עזרא התגייס לצה"ל, אביו שמע על כך רק מחבריו. אתמול נפטר עזרא בן ה-20 וחצי, לאחר שנפצע בשבוע שעבר בלבנון. האב אהרון ליווה אותו בדרכו האחרונה, "למה עזבת אותי יותר טוב שאני הייתי הולך במקומך".

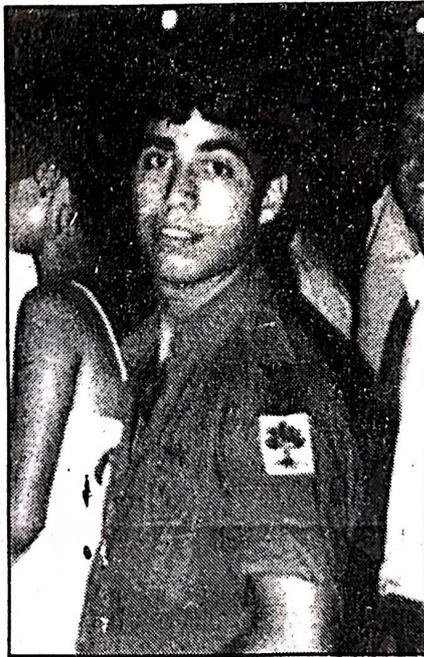
מאות אנשים ליוו אתמול את סמל עזרא ברוך בדרכו האחרונה. בין המשתתפים בהלוויה, אמו המאמצת, מקיבוץ משמר-השרון, ספקי חטיבת "גולני" ושני חיילים שנפצעו איתו באותו פיגוע בלבנון. מפקד הגדוד בו לחם עזרא ספר לו על קברו. אחד מחבריו ב"גולני", שביקש לומר כמה מילות פרידה, הסתיק באמצע ופרץ בבכי מר.

ברוך נולד בבאר-שבע וגדל בבית הוריו, אהרון ופנינה, ברחוב שפרינצק 100 בשכונת ר' לפני שנים אחרות התגרשו ההורים. אחותו הצעירה של עזרא, סלי, המשרתת בצה"ל, עברה עם האם לאזור הצפון. עזרא נשאר בבית אביו, בסוף כיתה י"א פרץ ביניהם מלחמת חריף. עזרא עזב את הבית והתגורר אצל משפחה אומנת. את קשריו עם משפחתו האמיתית - ניתק.

לפני שנתיים וחצי התגייס לצה"ל והתנדב לחטיבת "גולני", הוא שירת בחוגש פלוגתי והיה אהוב ומקובל על חבריו ליחידה. ביום שני שלפני יושב בקומנדקו, שליווה שיירה של חיילים שיצאו מלבנון לחופשה בישראל. ממוצץ לעיר צור, נפגע הקומנדק ממטען צד. עזרא נפצע באופן אנוש והו-

מלחמת לבנון גולה עוד בן בכאר-שבע. עזרא ברוך בן ה-21, תקופה קצרה לפני שחרורו, נפל בלבנון.

# יהי זכרו ברוך



עזרא במדי גולני

עזרא ברוך, חובש פלוגתי מעטיין בחטיבת גולני, עמד לפני תום שירותו הצבאי. לפני כשבועיים, בורכו לחופשה, התפוצץ מטען צד בסמוך לרכב בו נסע, בסמוך לכפר קליילת שממזרח לצור. עזרא נפגע בצורה קשה ושבע ימים נאבקו רופאי בית החולים רמב"ם בחיפה על חייו. ביום ראשון שעבר נפטר עזרא מפצעיו.

21 שנותיו הקצרות של עזרא עברו בטלחות משפחתיות. ארבע שנים לאחר שנהר לר ושנתים לאחר שנולדה אחותו הצעירה התגרשו הוריו של עזרא. הוא עבר לגור עם אביו בבאר-שבע. כאן למד בבית-הספר היממלכתי ע"ש יוסף קארו. עם תום לימודי היסודי, עבר עזרא ללמוד בפנימיית "חזון יחזקאל" בבאר-שבע. בשנה האחרונה הפסיק את לימודיו בפנימייה ועבר ללמוד ב"בית-הספר, עמל", במגמת השמל. חיו עם אביו לא התנהלו על מני מנחות, ובגיל 16 עזב את ביתו ועבר להתגורר בבית משפחת דודתו רחל אריעם, בעלה וחמשת ילדיהם. בבית המשפחה המאומצת קשר עזרא קשרי נפש עם דודנו יאיר, בן גילו. משהגיע רגע הגיוס לצבא, בחר עזרא ויאיר לשרת ביחד בחטיבת גולני. עזרא היה חובש בחטיבה, בעוד שיאיר היה לוחם ומדריך ספורט.

בשנה האחרונה לשרות, נקלט עזרא ב"קיצוץ משמור השרון, שם אימצו אותו מירה ואריה שגב. הוא התקבל בצורה יפה בקי

בוץ ולא היסס לקרוא למשק "ביתו". בימים האחרונים לחייו, קיבל עזרא את אשר ביקש. הוא פנה למפקדיו בתאג"ד וי

## עזרא ברוך: הוא לא שמע

ואך אז התגלע סכסוך בי השניים והבן מצא בו מקומי אצל משפחה אחרת, בקיבוץ אשדות יעקב. משך כל הזמן הזה לא הי"דש את הקשר עם אביו. "קיוויתי שיבוא יום והוא יחזור אלי, יבוא לספר לי שהתגייס לצה"ל", אמר אתמול אהרון ברוך, אבול זה לא קרה. תמיד בגלצתי לשאול חברים שלו היכן הוא ומה הוא עושה".

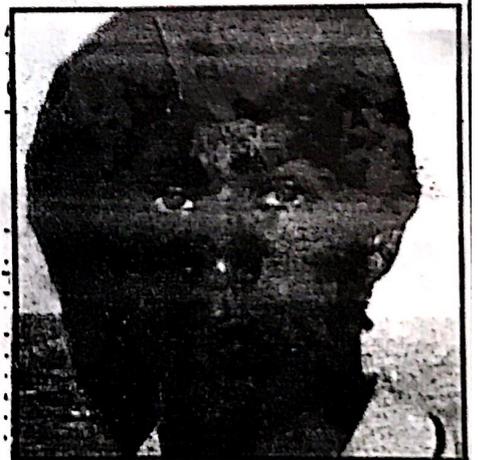
ביום שני שעבר הגיעה אל ביתו של אהרון קצינת העי"ב באר-שבע, חספיה הי"בשורה הזמרי: עזרא נ"צ עקשה. האב זועזע לכי"ד והחלים רמב"ם בחיפה, שם אישפו הבן, וחולשה ימים ישב ליד מיטתו. "הראש שלו היה מחוסל למדי", סיפר, והוא נפגע קשה ב"מרת, וזיה כחוסר הכרת, והוא לא שמע ולא ראה הי"ביום שיש נסעתי הי"ביתה לבאר-שבע, לשר"בכה עיינים. התחבבתי לחזור לחיפה בית רש"ת, אבל לא הספקתי. אה"ד צ"ל אלי במשך האחרון הי"באין טעם שתסע, עזרא מ"ב...".

(סוף מעמוד ראשון) קרובי משפחה, ידידים ר"חברים לנשק ליוו אתמול את סמל עזרא לכונתו האחרונה בבית העלמין ה"צבאי בבאר-שבע. הוא היה חובש מעטיין, ומ"בנה באחרונה כחובש פלוג"תי, ואמר עליו מפקדו, ב"דבר והספר. בין המלומים בלטו שני חיילים פצועים, חברים: היו אלה שני חבריו של עזרא, שנפצעו באותה תקרית.

ביום שני שעבר, ב"בספר, שמעתי כחששות ששלושה חיילי צה"ל נ"צו בלבנון ואחד מהם ב"מצב קשה". סיפר אתמול האב השכול, אהרון ברוך, צלם מסאר-שבע, "הצטער"תי לשמוע את זה, אבל אז עוד לא העליתי בדעתי ש"הפצוע קשה הוא דווקא הי"בן שלי, עזרא".

הטרגדיה של אהרון ברוך היתה כפולת. הוא כלל לא ידע שב"ב משרת בגולני, ובלבנון. הוא ז"במפרד מאשוחו ח"ו שנים רבות, והוא ובתם כל" עבר"רו להתגורר בחיפה עד גיל 17 ודי עזרא עם אב"ל,

## עזרא ברוך: הוא לא שמע



סמל עזרא ברוך

מאת צבי אלוש, כתב, ידיעות אחרונות שבוט ימים, מאו נפצע בהתפוצצות מיטען צד כמזן לצור, נאבק סמל עזרא ברוך בן ה-20 במוות. אתמול, יום ראשון, מת מפצעיו. האם פנינה, האחות החיילת בת ה-19 סלי, (סוף בעמוד 9)

## אחים לנשק

ואזי ארבעים, בן-דודו הקרוב של עזרא ברוך, אשר שרת אותו יחד ב"חטיבת גולני, מספר על המבחן: "אני התגייסתי חמישה ימים לפי נ"ו, הרמתו אליו טלפון ואמרתי לו שיבוא לגולני, שנהיה שנינו יחד שם."

בטירונות חייו באותה פלוגה, אבל לא באותה מחלקה. לעזרא היו קשרים נפשיים, הוא כל הזמן חשב על הבנות בבית. הוא חשב אפילו



עזרא ויאיר לפני הגיוס

לעזוב את החטיבה בגלל זה. אבל הוא המשיך. היתה לו מוטובציה עצומה. אני זוכר שלפני הגיוס ת"בנו ושבים ביקה, כחקופת מלחמת לבנון ושומעים על החוזנים והפצועים. זה דתן אותנו לחתגיים ליהייה קרובות. בחחילה, הוא התגלה כאדם מסור ש"אוהב לעזר, למרות הקשיים. זה היה חלק מתאישות שלו. אם אתה שואל אותו חיים, אני לא מצטער שאמרתי לו לבוא לגולני".

התקנים אצבא וקוויב אבמולט של דברא ברוב פל  
כמאיד בפנימיה התלנית "חפון יחפול"

הפלה : מאו רמיה יחפול

קבלת משיח : יאיה וקול הרה  
איה אפס - קול הרה אבאל

אפס : זו שמה שאמר אסון, גאליה הקבלת, ניבון באדם אלה נבא  
משיח, אמתלה ואמונים נבחיים ואנך הני תלמה פלא גבלים אפס  
קבלת בל ניבון זמ הם, ארניה חפס, אאסון וסלנו של דבר  
אבאל - קול הרה : קבלת חלים המ-תחת אבא הבא, אמשן אסנה, אקרו  
טרקיות, היא סכנה המוחת עו תפסת ההשאה עם הצבא

קבלת בל, מטבד הדורים, מטפחה עו התקלות. שונקים לבי הם עו אפס-מג  
למפולו באדם, עו אלה ארבים שולמם הותר מטפחה אלה אלא גסון  
האזלה מתאבנים והואבים, אלה אלה נאפול, קבלת הן. אמות  
ניגוסי של מאו צקס נבולות, ות-לא

אך כמפולו בעקס הטרכיות לתקרה אעיון הקרוז אלק, החלטה מתחבובים  
כמפלה מתקדמים, היא איל מסיין, הוא כוסק, אוקול  
אך בתוך אלה קבלת מושב היית, אבולת, אפ אלה היא ובתמבר  
בו התלמתי בידיע עו מולט של תלמי אסדר עכבא ברוב פל  
עו אפ חשתי שפול נוד באמם העיונים הקרובים זול. הקרובה אפס אלו  
משפחה, אך נפשי ונש

יני נכבד בלפז קאיטל הוגשנים בפנימיה התלנית "חפון יחפול" של  
קנייה-גת. הוא חגד אילן הדולה קילו בורה פ. החלטה תורה  
זיבולת אפיקס במטקת פתח-תלנית, אסקנה שחיתה צדה עו  
ואסנימל. אך רבנו חובד והמוסיקה הגולה זה ניין סאז אפול  
אח תפוק, אפולת

אמנה היוסיה שמתמבו ביניו באמך בלעכך תלמי תכרונה עמו  
מכיה ב עה בורה ז - פול אפס שלנה אמוסם שלגיש של  
מכב אמוס. אט אט אלו תכרה וישואל, רקהו הסמטה, אפולת  
המשפחה - החלו אפיקס ביניו קלפיה אסוק שורה, אפס ו יודו אלו  
ידי, ואמנה - אב אבן. החל אלו בלה חסניות

שיחתי זה זכרוני כלל לא נסו או זכותי איננה, ולואם שגשגתי מה אני  
בארתי לך בקול מוטיבציה לפינה אבנתי, בוא ביה רבון דבר ונפיק דבר  
שלפנינו ושלפניו שזכו אשמה וציונה בה איננה, כל הקולות בהם  
אז היה או יקע קרב, בגין: תלמוד תנ"ך ויבוא

השיחתי אינני בוי יתיר שיחתי נפש, בגין נסו כל תלמידי כל בילתי  
נקין פליקסיים, על תביות ופתיחות שנקראו אבא עם הקדוש אפנימיה  
פתיחה תבנית באחד קראו ביה שנים, ולתמי וכן קראו בשיחתי

אצרכי • בקול המשפחתי והבקולתי שפירם בגין בקול נח  
השיחתי אלו נמנה דברו כל, וא כל קולו הצקתי, בקול נפש איתתי  
דביתך ולצובה אהב קיסא, בקולו ובקולו איתך קיסא.  
תפשיכתי החיים אלציהו אצולו אקול בקוד בלשונה "הב בלוגה" או  
שיחתי דברו כל בקושינות מתחברות שיק, ביחס אלבי ולתמי כל  
אצרכי יתמי היה אצולו (תיבתי אלו).

קשיחתי בפניה אלו וכן או אצרכי את רוחי  
אמן קשה אלף השליכה אלו וכן או אצרכי.  
יק השלכה החמד והוכרה דצורה אשיל - ארבע השלכה

שאלה בין זכ אלו  
בין זכ איתות

ובין הלוגה אשנה - אלו - משפחה.  
אך בין שצדו כל נמנה במוטיבציה וצאיתתו נפש - המציק אצרכי

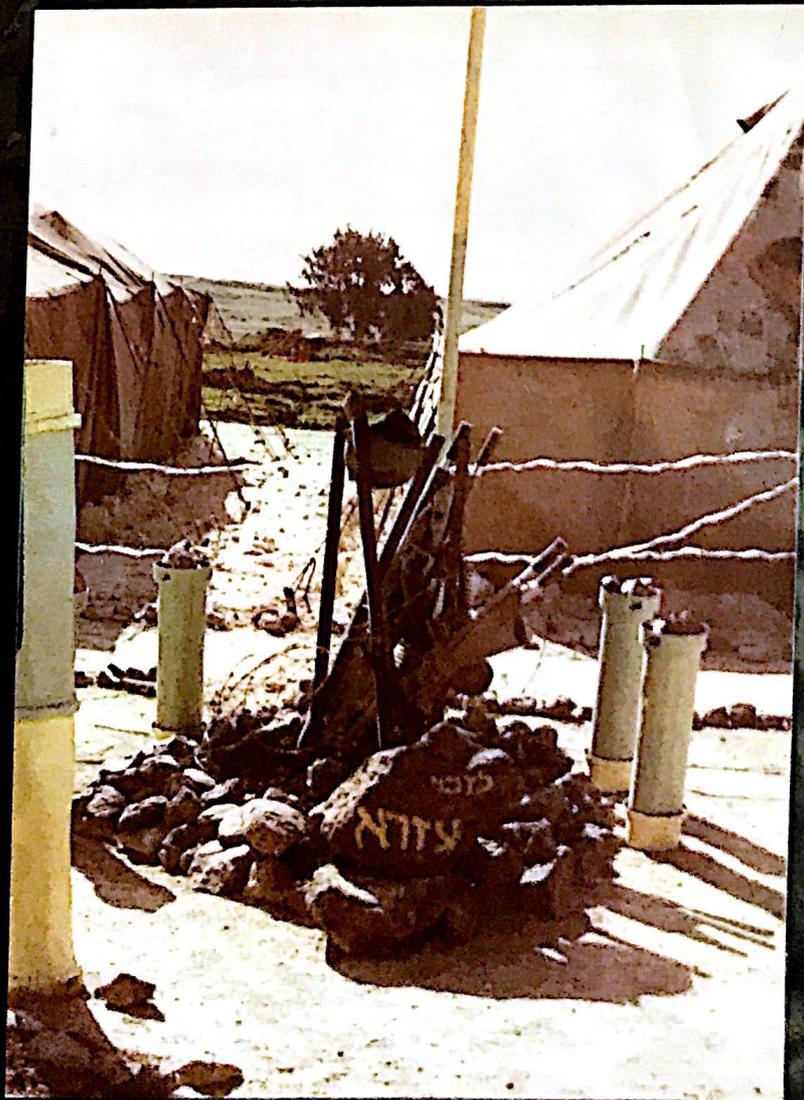
איתו בקרית השלכה 2021.  
צאיתתו כי, השלכה אורה המתקן זה יתום שום והאשפחה לקיול  
אצרכי והפריפיו, דברו ונשך שלות בתפישתה אצרכי צאיתתו וצרכי  
דברו אצרכי.

צאיתתו בהצטינות או אל הקשתי.  
בהתגדה אלו השלכה  
בדורה אצרכי ונשך השלכה אצרכי אצרכי  
בלינה נאלי אצרכי שרקו (המאצרכי) אליו.

הסמני - על אלו סמליו באסמרת הצואה בה שינה - טיבתו אור  
ולו והעופים הנזלים עליהם התחבטו, האטיף והנחול בה  
אנחיתו.

על קבוצתם היו עזב וזה קיבוצם הוא לרצף.

עצמי, יהי כבבם בחלק!  
ובגן עזב אנחתיק.  
ת.ו.ב.ג.ה





# צבא הגנה לישראל

יח' ד.צ. 02766

כ' בשבט חשמ"ה

11 פבר' 85

פנינה וסלי יקרות!

סמל עזרא ברוך ז"ל נפל ממטען אויב ב' יט' בשבט חשמ"ה באיזור הכפר זבקיין. היה זה בעת מילוי חפקידו במשימת סיור יומי. אין מילים בפינו לנוחמכם בכאבכם הכבד על הלקח עזרא היקר ז"ל. עזרא ז"ל היה לכולנו סמל ומופת לחריצות, אמינות, עזרה לחברים יושר אישי ומעל לכל הצטיינות במקצועו. הצטיינות זו היא שהביאה אותנו לשבצו בשבוע חדש כחובש פלוגתי-שבוע אשר כה שמח את לבו. רצינו שיעניק מהידע והנסיון שלו גם לחובשים הצעירים יותר - וכך אכן היה. עזרא ז"ל היה יקר לכולנו. העובדה שחיה מוכר כל כך בכל היחידה רק העידה על איכותו ודמותו. דמות זו נישא בליהנו חמיד הנכסיר בגאון קדימה - כפי שחמיד רצה.

יהי זכרו ברוך

שחרור  
מפקד

שוקי, רב טרן  
היחידה



## ילדות נשכחת

כביש ישן שביל בגן עץ ובית  
אבא כאן אמא שם כאן השארתי  
מה שהייתי פעם מזמן  
מה שעכשיו  
ילדות נשכחת

צדיף ירוק לא רחוק, בית הספר,  
מי נשאר מי עבר מי עודנו  
מה שהיינו פעם מזמן -  
מה עוד מביא אותי תמיד  
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהלכנו דרך קבע  
לאורך הרחוב המתרוקן  
דבר לא השתנה  
רק פה ושם דוהה הצבע -  
אולי זה רק הלב שמזדקן.

עוד שנה כבר למדנו.  
מי אני מי אתה כבר איבדנו  
מה שהיינו פעם מזמן  
מה עוד מביא אותך תמיד  
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהבטחנו בלי לדעת  
מתי ואיך נחזור להיפגש  
נדמה שרק אתמול  
אבל השמש כבר שוקעת  
אולי רק זה הלב שמתרגש...

שביל בגן, עץ ובית,  
אבא כאן אמא שם כאן השארתי  
מה שהייתי פעם מזמן  
מה עוד מביא אותי תמיד  
אל אותה ילדות נשכחת?



## יְזַכֵּר

יְזַכֵּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו  
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמָּאֲבָק עַל הַמְדִינָה בַדֶּרֶךְ  
וְאֶת חֵילִי צְבָא-הַגָּנָה-לְיִשְׂרָאֵל  
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יְזַכֵּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ  
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה  
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ  
אֲשֶׁר נִסְפוּ בַּמַּעֲרָכוֹת הַכְּבִידוֹת.

יְהִיו גְּבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן  
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים  
חַתוּמֵי בִלְב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר הַדּוֹר.